

Euroopa Liit
Euroopa Sotsiaalfond

Eesti tuleviku heaks

ESF programm „Kutsete süsteemi arendamine“

Lisa 5

Mõisted

Rahvusvaheline funktsioneerimisvõime, vaeguste ja tervise klassifikatsioon (RFK), ingliskeelne lühend ICF (*International Classification of Functioning, Disability and Health*). RFK põhieesmärk on anda ühtne standardkeel ja -raamistik tervise ning tervisega seotud seisundite kirjeldamiseks. RFKs sisalduvaid valdkondi e domeene (ingl. domains) võib vaadelda kui tervisevaldkondi ja tervisega seotud valdkondi. RFK esitab neid valdkondi inimese organismi, indiviidi ja ühiskonnaliikme seisukohalt lähtudes kahe põhiloeteluna: (1) Organismi funktsioonid e. talitlused ja struktuurid ning (2) Tegutsemine ja osalus. Funktsioneerimisvõime e talitusvõime on üldtermin organismi funktsioonide, inimese tegutsemise ja osaluse kirjeldamiseks, nii nagu vaegused on üldtermin puuete, tegutsemis- või osaluspiirangute kohta. RFK loetleb ka keskkonnategureid, mis võivad kõiki neid tarindeid (ingl. k *constructs*) mõjutada.

(http://www.sm.ee/fileadmin/meedia/Dokumendid/Tervisevaldkond/E-tervis/RFK_ICF_Sissejuhatus.pdf) (vaadatud 05.11.2012)

Tõenduspõhine praktika (ingl. k *evidence-based practice*) – on lähenemine, mille raames kasutatakse otsuste langetamisel usaldusväärsete teadustööde tulemusi kombineeritult spetsialisti kliinilise kogemuse ja patsiendi/kliendi eripäradest ja eelistustest tingitud faktoritega. Tõenduspõhisuse kontseptsioon hõlmab endas arusaama, et lähenemine patsiendile/kliendile on individuaalne ja võib olla ajas muutuv ning hõlmata aspekte, mis ei ole kindlad või on ebatõenäolised (McKibbin K.A. Evidence based practice. Bulletin of the Medical Library Association 1998: 86:3;396-401).

Füsioterapeutiline diagnoos- füsioterapeutilise uurimise käigus asetatud füsioterapeutiline diagnoos on kliinilise mõtlemise tulemus, mis saavutatakse olemasolevate või potentsiaalsete kõrvalekallete, funktsionaalsete häirete või puude registreerimise teel. Füsioterapeutilise diagnoosi eesmärk on aidata füsioterapeuti patsiendi/ kliendi jaoks sobivaima teraapia planeerimisel ning tervenemise prognoosimisel. Samuti on füsioterapeutiline diagnoos oluline tegur patsientidele/ klientidele informatsiooni jagamisel. Füsioterapeutilise diagnoosi määratlemisel võib füsioterapeudi puhul vajalikuks osutada ka informatsiooni hankimine teiste erialade spetsialistide käest. Kui diagnostilise protsessi käigus leitakse midagi, mis ei puutu füsioterapeudi teadmistesse, kogemustesse või kompetentsi, suunatakse patsient teise vastava eriala spetsialisti vastuvõtule. (World Confederation for Physical Therapy. Policy statement: Description of physical therapy. London, UK: WCPT; 2011. www.wcpt.org/policy/ps-descriptionPT) (vaadatud 05.11.2012)

Refleksioon ehk eneseanalüüs (Biggs ja Tang, 2008 järgi)- inimese oskus hinnata oma tugevusi ja nõrkusi ning nendest tulenevalt ennast edasi arendada.

Kliiniline mõtlemine - on kriitiline ja analüütiline mõtlemisoskus, mis on seotud kliiniliste otsuste tegemisega (European Region of the World Confederation for Physical Therapy. European Physiotherapy Benchmark Statement. Brussels, Belgium: ER-WCPT; 2003).